

Prebujenje zavesti Geomantije v Vodnarjevi dobi

Kje je skrivnost rešitve za naš prostor, Zemljo, naravo in človeka – v današnjem zaznamovanem stanju duha? v času globalne odtujenosti družbe od preobrazanja Zemlje, v surovi navzočnosti krize vrednot, v masovnem neetičnem delovanju do prostora ki povzroča enormne posledice v duhovnem, energijskem in splošnem onesnaženju prostora, potrošniške obsedenosti, socialne neobčutljivosti in posledic padanja standarda, kvalitete življenja ljudi in narave.

V kolektivni zavesti družbe se vedno bolj čuti potreba po prebujanju nove humane, duhovne paradigme življenja. Seveda skozi katarzo in streznitev iz lekcij krize težav, v teži temne plati družbenih odnosov (kot so nespoštovanje Zemlje, nesodelovanje, kritizerstvo, ignoriranje skupnosti, agresivna tekmovalnost, povečevanje pohlepa...). V tem divjem prostoru in času zablode in dezorientiranosti so ujete pravzaprav vse družbene sfere: gospodarstveniki, stroka, ekonomija, trg...

V delu s prostorom so naročniki (investitorji) pod izrazitimi nehigieničnimi pritiski ekonomskih interesov v odnosu na etiko delovanja, ki jasno zapoveduje kriterije in mejo o zlorabi življ. prostora. Civilna družba je vedno bolj kritična do ravnanja s prostorom in naravo. Utemeljeno se ugotavlja, da so posamezne težave v urejanju prostora del širših problemov v sistemu ter da se na splošno pozablja na prostorske razsežnosti razvoja.

Z namenom da bi urejanje prostora pridobilo dolgoročno kakovost bivanja, se vedno bolj uveljavlja tudi praksa geomantije, ki je hkrati v družbi nova inovacija in že od zdavnaj tradicija. V luči ponovnega obujanja te starodavne modrosti v moderno življenje, si geomantija predvsem tudi kot nova inovacija pohvalno zasluži v družbi pokazati svoj pravi obraz ter novo identifikacijo s prostorsko stroko, saj daljnovidno daje upanje kot nova resna strokovna paradigma v delu Z Zemljo in našim domom, poslovnim prostorom, vrtom, okoljem, naravo...in generično daje upanje s svojim usposobljenim praktičnim vedenjem za urejanje in zdravljenje prostora. Med drugim je v Sloveniji tudi že uradno izdelana urbanistična študija oppn z geomantijo, ki je že del prostorske dokumentacije. Toda bistvo geomantije ni samo v zdravem načrtovanju, temveč tudi v reševanju problemov ljudi in prostorov.

Govorimo torej o paradoksu: obujanja tradicionalnih znanj in prebujanju, inoviranju novih holističnih vedenj, katera je tudi geomantija. Vedno bolj nas zanima praktična interpretacija geomantije, ki med drugim uči kako živeti v skladu z okoljem, kako graditi v skladu z vitalnimi počeli krajine ter kako praktično reševati zdravstvene probleme v bolanih prostorih. Osnovna paradigma geomantijskega dela je, da je prostor inteligenten in živ (genius loci) – to pomeni da so zakonitosti in znanja žive materije, s katerimi ustvarjamo, veliko bolj kompleksni.

Zemljo, prostor in ustvarjalno delo geomant obravnava celostno, v razumevanju Zemljine večplastnosti od osnovnih grobozrnatih delov, do najbolj subtilnih plasti njenega ustroja. Pri analizi in načrtovanju prostor ne zaznavamo samo s petimi čutili, ki prikažejo materialno obliko okolja, pač pa vključujemo tudi intuitivno zaznavanje. To so razni vtisi, ki se nam nabirajo v podzavesti in jih običajno v

zavesti zanemarimo ali prezremo, jih prepoznavamo kot ključne kreativno uporabne informacije.

To je srčika celostnega pristopa. Delo z večdimenzionalnostjo prostora in večdimenzionalnostjo kreativnega procesa. Temeljno vodilo, ki usmerja vsebino in podobo geomantijske prakse je premik od ustaljenih enostranskih pristopov proti celostnemu dožemanju danosti prostora in celostnemu načrtovanju, zdravljenju in urejanju prostora.

Tak artikuliran inovativen pristop v delu s prostorom zagotavlja popolnoma nove konstruktivne pogoje za napredovanje družbe- z uporabo integralnih vedenj, ki se odražajo v sinergičnem povezovanju strok s kreativnim dožemanjem dinamike procesov, ki se razvijajo na ravneh duhovnosti, ustvarjalnosti, ekonomije, v medsebojnih odnosih in družbenega življenja.

Za take vrste projektiranja so ključna združevanja znanj iz različnih strok in povezovanja; v katerih lahko vsi le pridobijo : uporabniki, bližnji prebivalci, investitorji, regija in nenazadnje prostor kot živ subjekt. Bistvenega pomena je dosega prostorskega zdravlja v obliki trajnostne rešitve, ki generira primerne učinke v prostoru in sinergijske rezultate do naročnika in njegovo produktivnosti.

Geomantija je vedenje o subtilnih razsežnostih Zemlje, narave, arhitekture in kulturne krajine. Poznana je tudi kot celostna ekologija oz. evropski feng shui - umetnost ustvarjanja harmoničnega okolja, kot veščina zdravljenja Zemlje in kreativnega načrtovanja.

Tradicionalno in sodobno vedenje geomantije govori o Zemlji kot živem organizmu. Govorimo o univerzalni vitalni energiji, ki prežema celoten življenjski prostor, v katerem živimo. Prostor je zato večplasten. K tej celostnosti naravnega prostora štejemo poleg geografskih oblik in biološke sfere tudi eterično tkivo prostora. Sestavljeno je iz energijskih polj, pretokov in žarišč.

Zemlja, narava in prostor imajo torej svoje lastno bioenergijsko polje in svojo inteligenco, s katero je moč komunicirati in sodelovati.

Tradicija geomantije je bila še živa v zgodnjem srednjem veku. O tem pričajo stare zasnove mest in domišljena lega ter pretanjena oblika katedral. Najbolj značilno je bilo natančno postavljanje cerkev in ostalih objektov na križišča energijskih linij, ki predstavljajo pomembna krajinska središča.

Stara modrost geomantije je poglavljen berljiva iz več tisoč let starih znanj ter duhovnih strategij sun cija Kitajske, povezana z vedenji taoizma, obravnave zemljišč in Zemlje ter borilnih veščin. (Stari Kitajci so npr. sevalnim pasovom rekli demonska vrata, področjem moči Zmajeva področja...) V grški mitologiji je geomantija doma v znanosti prostora, ki časti Zemljo kot Boginjo Gea. V Perziji je povezana z prerokovanjem iz Zemlje (mantos – vedeževanje). Panteizem ter šintoizem naprimer obravnavata duha v vsem kar nas obdaja. Geomantija je navzoča v skritih znanjih sakralne geometrije, zgodovinsko znano pri uporabi labirintov, templjev, nastanka naselij... Hkrati so pa naši predniki in

staroselci tako živeli na nezavedno preprost in skladen način. Geomant je zato v duši staroverec, željan revitalizirati dediščino.

Danes pa se geomantija uporablja in označuje v celostnem pomenu zemljemerstva, geobiologije, načrtovanja in urejanja prostora, ki razbira bogastvo različnih plasti materialne, energetske in duhovne konfiguracije terena.

Geomantija je dandanes znana kot vedenje, ki sistematično obravnava anatomijo aure Zemlje. Daje nam uvid v globlje značilnosti ekosistema vsakega kraja in njegovo geodinamiko : vpogled v naravne danosti lokacije, analiza zemeljskega žarčenja zemljišča, opredelitev navzočnosti izvirov energije, prikaz psiholoških funkcij organizma prostora in njegove identitete, določitev blagodejnih vplivov prostora na človeka, vpliv geografskih in geomantičnih dejavnikov na razporejenost ljudi.

V projektnem delu biogradnje se uporablja interdisciplinaren pristop z arhitekturo in krajinarstvom. Pri takem delu je ključnega pomena temeljito seznanjanje z lokacijo, z njenimi vidnimi in nevidnimi razsežnostmi. Poleg analiz konfiguracije terena, obstoječe grajene strukture, zelene strukture, enakovredno upoštevamo izvorno večdimenzionalno strukturo prostora.

Skadnost lege in oblike vseh sestavnih delov arhitekture, zunanje in notranje ureditve, s tem zagotavlja prostorsko zdravje in izvirnost.

Značilnost holističnega načrtovanja s geomantijo je interdisciplinarnost sodelovanja v vseh fazah postopka temeljnemu vodilu : usklajenosti načrtovanih gradnikov prostora z izvorno istovetnostjo prostora ter razvojnimi nalogami in potenciali naročnika.

Skozi take metode teamskega dela se skuša doseči čimvečje sinergijske učinke do prostora in naročnika in izvabiti najzlahtnejšo kreativnost. Kriteriji uspešnosti so enakovredni (neločljivo povezani) v prostorskem in podjetniškem smislu – ekonomsko in ekološko. Zavest dojemanja in razumevanja prostora se s tem bistveno razširi v kategorijo celote. S tem imamo v geomantijskih orodjih na razpolago celovit kreativni, duhovni uvid v silnice, danosti prostora, ga razumneje sprejmemo, se v njem natančneje – fizično in duhovno – orientiramo , spoštljivejše delujemo v širši družbeni odgovornosti.

V varovanju naravne , duhovne in kulturne dediščine lahko ustvarjamo bodočnost v sodobnih delovanjih, ki osvobajajo nove intuitivne- celostne prakse.

Poklicanost Vodnarjeve dobe je namreč v tem, da daje znanja ki so celostna. Prejšnja doba Rib je bila značilna po polarizaciji, razdvojenosti med med duhovnim in materialnim.

Globalno se s tem ko kažemo Pot - že bližje dotikamo prevrata duha časa vseživljenjskega učenja Vodnarjeve dobe, ki nas kliče k uporabi vedenj z visokim znanjem, partnerskemu sodelovanju, humanosti in inovativnosti – v ponovnem odkrivanju sebe in narave.

Robi Lavin, geomant